

som er kommen til Jylland, ere fordelte paa den Maade. Se, fordelt paa den Maade, tjener Bevillingen imidlertid til at præmiere Husmandsforeningerne, og det er ikke det, der fra Landbrugsministeriets og Lovgivningsmagtens Side har været tilsigtet. Det er mig bekendt, at man ogsaa paa anden Maade har brudt den før omtalte Regel, som er fastsat for Fordelingen. I visse Kredse har man nemlig forlangt, at de Husmænd, som ikke vare Medlemmer af Husmandsforeningerne, skulde betale 1 Kr. for Ansøgningskemaer, naar de søgte Præmie eller Røjsunderstøttelse, medens de, som vare Medlemmer, fik Skemaerne gratis. Ogsaa dette er efter min Mening et fuldstændigt Brud med Forudsætningerne.

Skønt jeg en Tid har været bekendt med dette Forhold, var det dog ikke min Hensigt at drage det frem ved denne Lejlighed. Jeg tænkte mig nemlig, at det var en Fejl som var begaaet, og som senere vilde blive rettet. Jeg kunde aldrig tænke mig, at det fra Hovedbestyrelsens Side vilde blive anerkendt, at disse Fejl vedblivende skulde finde Sted men jeg ser nu til min Forbavselse, at de samvirkende jydsk Husmandsforeningers Formand Jørgen Nielsen, Viby, i Nr. 2 af „Husmandshjemmet“ for 8. Januar 1911 forsvarede denne Maade at fordele Beløbene paa og hævder, at hvis enkelte Kredse foreninger have taget en Sum af udenforstaaende Ansøgere, er det ikke i Strid med, hvad de have Lov til. Under de Omstændigheder har jeg ment, at det vilde være rigtigt at drage Sagen frem her, saa at den kunde blive drøftet, og ogsaa for at den højtærede Landbrugsminister kunde faa Lejlighed til at udtale sig om den. Jeg mener, som sagt, at den Maade at fordele Bevillingerne paa er i Strid med de Forudsætninger, som have været opstillede fra Lovgivningsmagtens og fra Landbrugsministerens Side.

K. M. Klausen: Det fremgaar af Betænkningen, at Spørgsmaalet om Domænekirker atter i Aar har været til Forhandling i Finansudvalget. Det vil maaske erindres, at vi fra socialdemokratisk Side nu i flere Aar have rejst dette Spørgsmaal, ikke alene om Domænekirkerne, men ogsaa om de andre Kirker, som henhøre under Staten. Det viser sig nemlig, at disse Kirker ere meget kostbare at drive, saaledes at Indtægt og Udgift ikke staa i rimeligt Forhold til hinanden. Vi have derfor fra vor Side ønsket, at Forholdet maatte blive ordnet saaledes, at Kirkerne bleve selvejende, og

at Staten ikke længere stod som Kirkeejer. Der er Haab om, at dette nu vil kunne ske, idet Spørgsmaalet er rejst igen i Aar ikke alene under Landbrugsministeriet, men ogsaa under de andre Ministerier, hvorunder saadanne Kirker henhøre, og jeg vil haabe, at vi maa naa til, at Staten ikke længere staa som Kirkeejer, men at Kirkerne blive overladte til Kommunerne, saaledes at Kirkerne blive selvejende.

Ligeledes er det gamle Spørgsmaal om Bomintraderne ved Dyrehaven og Charlottenlund atter i Aar draget frem. Staten har ved disse Bomme en Indtægt af 2,300 Kr., og det har glædet mig, at der i Aar synes at være Udsigt til, at hele Finansudvalget vil slutte sig til denne Sag. Man føler vist fra alle Sider, at det er uværdige Penge for Staten at tage imod, Staten kan ikke være bekendt at standse vejfarende Folk og afkræve dem Afgift for at passere hen ad en Vej. Jeg vil ønske, det nu er sidste Gang, vi have med denne Sag at gøre, saaledes at vi give Afkald paa de 2,300 Kr., Staten har i Indtægt af disse Bomme, og at Vejene blive til fri Passage, saaledes at vejfarende Folk ikke skulle generes.

Spørgsmaalet om Det kgl. danske Landhusholdningsselskab har atter i Aar været til Forhandling i Finansudvalget. Der er forlangt en Række Oplysninger, man har navnlig ønsket at faa Rede paa, hvor store de Statstilskud ere, som Landhusholdningsselskabet har at raade over. Det er ikke alene de 8,200 Kr., som staa opførte som et almindeligt Tilskud til Foreningen, men det er andre betydelige Pengemidler, som dette Selskab har at raade over, Pengemidler, som hidrøre fra Statens Side. Der er saaledes Bevillingen til Mejeriskers og Mejeristers Uddannelse paa 25,000 Kr., til Prøve med Maskiner 5,000 Kr.; til Landbrugskonsulenter er der en Bevilling paa 58,270 Kr., hvoraf Landhusholdningsselskabet raader over den væsentligste Del. Til Rejser i landøkonomiske Ojemed er der ligeledes en Bevilling paa 9,000 Kr., paa hvis Anvendelse Landhusholdningsselskabet ogsaa har Indflydelse, maaske stor Indflydelse. Det vil med andre Ord sige, at Landhusholdningsselskabet har Indflydelse eller Raadighed over et Beløb paa 104,000 Kr. af Statskassens Penge. Det er oplyst i Landhusholdningsselskabets Regnskab, at Selskabets egne Revisorer ikke føre nogen Kontrol med disse Penge. Det er derfor fra Finansudvalgets Side i Aar foranlediget, at disse Bevillinger underlægges en Kontrol, det er et Spørgsmaal, som vi ville komme til at omtale under